



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

lesv Christi Annvs 710. Const. Pap. Annus 3. Ivst. Rhin. Iter. Imp. Annus 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

III.

Quid vero Constantinopoli per Constantinum Pontificem actum sit, scriptum inopia later, quidem: tantummodo autem veluti per transeuntem exiis, quae idem Anastasius scribit in Gregorio Secundo (ut dictum est) Constantini successore, licet aspicere, cum videlicet ait, ipsum Gregorium hoc tempore Apostolicæ sedis diaconum optima responsione vinctis de propositis capitulis quaestionibus, cum Constantinopoli esset vpa cum Constantino Papa, plenissime satisfecisse. Quod enim his temporibus nulla alia vertetur quaestio inter Orientales & Occidentales, nisi de capitibus additis ad Quintam & sextam Synodum: satis intelligere possumus, de his Constantinopoli cum eodem Romano Pontifice esse tractatum, de his conventus habitus, atque inter veramque partem diutius altercatum, sed primas retulisse Pontificem, Gregorio diacono constitutionem antiquorum Patrum acerbo defensore: quod & ex ijs, quae superius dicta sunt ex eodem Anastasio Bibliothecario, satis evidenter apparet.

IV.

Quod autem ad Iustinianum Imperatorem pertinet, liquet ipsum hoc anno varijs esse concussum moribus, rebellantibus populis Chersonesi: qui de ipsius crudelissimam vindictam exercuit. Hæc vero quomodo se habuerint, ex ipsijs Græcorum veteribus Annalibus, qui sic se habent: Memoria recolens Imperator insidias sibi à Chersonensibus, Bosphorianis, alijsq; paratis, aduersus eos naues suas à minima ad maximam omnes misit, mandato, vt quocumq; ea loca habitarent, vniuersi gladio trucidarentur, neque vita cuiquam parceretur. Missi ergo hoc perfecerunt, nemine ipsi resistent: solus ab insensibus cædem abstinerunt, quippe in seruitutem mancipendus. Princeps Chersonensium viri numerò quatuor agens, ad ista custodia, ad Imperatorem missi sunt, alios septem legentes subici in altum insensibus igni assarunt, alios in mare abiecerunt. His cognitis Iustinianus etiam in obstratos infantes insani. Cum in reditu elisum iam Byzantio appropinquaret, periclitata est: mortuorum numerum mitis, reperiens, milium septuaginta trium. Id quædam Iustiniano auerit, naufragium autem contigisse hoc anno mense Octobri, noniam Indictione inchoata, Theophanes docet.

a Theopha. & Cedren. in Iustiniano Romani. DIRA VLTIO IN CHRISC. NINSE.

RVDERT. CUI REK NINSE.

Eodem anno defuncto Witiza nefario Hispaniarum Rege, postquam annos nonem regnasset, successit in locum eius Rudericus, siue Rodericus, filius Theofredi. Ita quidem ex Iudensis, qui sit, Rudericum regnare cepisse Era septingentesima quadragesima octava, additque ipsum consilio magnatorum Gothica gentis regnum suscepisse, virum belligerum, durum, & ad omne negotium expeditum, sed vita & moribus Witizæ non ab similem, faciem luemque totius Hispaniæ, vt quæ de eo dictum sumus, ostendunt.

CONSTANTINVS PAPA ROMANVS REDIT.

I E S V C H R I S T I

ANNVS VII.

CONST. PAP. IVST. RHIN. IER. IMP. Annus 4. Annus 8.

SEPTINGENTESIMVS VNDECIMVS Domini adest Annus Indictione nona: quo, mense Octobri, iam inchoata decima Indictione, Constantinus Papa Romam ex Oriente rediit, de quo ista Anastasius breuiter: Egredius igitur à Nicomedia ciuitate, crebris valedictiombus Pontifex astritus tandem festiuitate Domino tribuente, incolam ad portum Caieta peruenit, vbi Sacerdotes & maximam populû Romanum reperit multitudinem: ac vigesima quarta die mensis Octobris, Indictione decima, Romam ingressus est, & omni populum exultant atque letatus est. Fecit autem ordinationes Episcoporum in eundo & rediendo per diuersa loca Episcopos duodecim, etenim vbi que contigit præsentem esse Pontificem, illum omnes intelligebant primariû propriumq; esse pastore, Episcopis omnibus suæ iurisdictionis subijcientibus sal-

ces summo vniuersalis Ecclesiæ sacerdoti. Pergit vero Anastasius: Post mensis autem tres lapsos mortuus est, quod Iustinianus Christianissimus & Orthodoxus Imperator voluit esse, & Philippicum hereticum in imperialis promissis esse. sed de his suo loco dicendum: iam vero profectus est & abfoluimus, quæ fontani huiusmodi Occidentalis Ecclesiæ.

Hoc enim anno Ecclesiæ Saxonum sacri capere fundamenta per sanctissimum virum Apostolicum Sverbertum venientem ad eos in abundantia benedictionis insignis & virtutibus, excitando etiam defunctum in morte, potentem in omnibus opere & sermone. Atque ego, qui de his Marcellinus interius prodidit. Atque inquit, Dominica incarnationis septingentesima vniuersis, sanctum Sverbertum seruetur per adianon non fuit in Verba, & in pegis & villis vicinis cunctis præparatis Saxonum Evangelium Christi: contigit quædam die Marti, vt effecta videretur diuina celebratio, inter omni ventibus præparatis in villam vicinam, & quædam dies Gætilis, Sverbertus nomine, postea conuersus & baptizatus in ipse Sverbertum Petri & Pauli, & à sancto Sverbertus appellatus Petrus, vt fieret fides & nimia humilitate & deuotione caris alacritate ardentem & lapides, vti quædam, tali edifica uocata & pertenta ad monasterium sancti Sverberti. Preterea enim motum bonorum amulo diabolo, idem Petrus carnis sollicitudine onusta lapidibus, efferebat mortuus, quia per insidias, vt per diuersa vulnera capiti extructis fuit. De quo sermo commiserit dolerent, manij, conuersus sui populum ad istud mirandum, spiritibus foret generosum & dilectum præparatum in illius mortem, omni, equa præparata, vt in populo Ecclesiastica mandaretur sequitur: Sverbertus in ipse Sverbertus cum deo vtilis suo capite. Qui cum dicitur ex gemis, audisset, à circumstantibus mortuus est Petrus: ipse habens fiduciam magnam in Christo, præparatum mortuum corpus, antequam sepeliret, ad celum suum portaretur.

Quod cum factum fuisset, ipse ad hanc magis terra peruenit, vt exitum proflante, largitus cum multa sepe in omnia fundens, flexu genibus deuotione etiam ad Deum in suspitatione Petri famuli monasterij. Cuius aut præparatum timuisset, surgens tangendo, cum uiculis iussu, iustitiam non solum reuixit & fortiter, sermo autem uale uulnerum, nulla conglomeratione sanguinis per totum corpus operuerunt: de quo omnes Landabant herositate Christi. Fama horum miraculorum per totam promissam præparata, vbi in fide soludati confirmantur, multa res ostendit ad Christum conuersi. Iste baptizatus Christi, regnat in ipse, autem postea idem Petrus Janus & incolam vique ad conuersionem Ecclesiæ Verdenis, etiam post mortuum in conuersionem Petri Sverberti: hacque Marcellinus de mortuo ad uiam reuocato.

At licet verbum Dei in terram illam minime uentum absque fructu cecidit: haud tamen iterum terra illa reddidit, quem par erat, ex tanta cultura fructum, quæ id inferius idem auctores de eodem Sverbertico. Iam quædam in vicino habitantibus predicando, peris parum uiculis fecit in conuersum carum, eo quod esset deuotus datus carum & barbara mentis, non tamen propter hoc desinit, quæ uoluntatem seruire predicanti, multo uoluntatem & quodam conuersum ex eo, qui repudiati forditus uoluntatem, fides sunt fuerit alibi. Quibus, vt bonus pastor in populo disponant tanquam filios & proprios negotiator, interram Dominum trinit: Iste enim sermo uirtutum & uirtutes si & supernam præparatum, & illa maxima uirtutum donum cælitus ditatus, Deo in uoluntatem, vt quædam fulsit in clero: nam possum inter Gentiles, id præparatum præparatum operatus est, Dominus cooperante, & in mortem cooperante, sequentibus miraculorum diuersorum signa. Iam Marcellinus.

Ex his quidem nostri temporis Saxones in illa conuersione pellare licet uerbus Apostoli de: Si filius ipse, etiam in conuersione, nisi carne conuersionem? Quis ergo & illa uerbus spiritum, & operatus est uirtutes in uoluntatem in conuersionem Apostolicus Sverbertus: Quis in tanta lignositate diuersa Indictionis abundantiam superuenit ad eos, vt postea in conuersione